

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 31 januari 2001

Mål T-373/00 R

Carmine Salvatore Tralli
mot
Europeiska centralbanken

”Interimistiskt förfarande – Krav på skyndsamhet – Föreligger inte”

Fullständig text på tyska II - 83

Saken: Ansökan om uppskov med verkställigheten av Europeiska centralbankens beslut av den 29 november 2000 att säga upp sökanden efter provanställningen.

Avgörande: Ansökan om interimistiska åtgärder avslås. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Sammanfattning

Interimistiskt förfarande – Uppskov med verkställigheten – Villkor för bifall – Krav på skyndsamhet – Allvarlig och irreparabel skada – Bevisbörda – Rent ekonomisk skada – Uppsägning av anställd vid Europeiska centralbanken efter provanställningen
(Artikel 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)

Frågan huruvida en ansökan om interimistiska åtgärder ställer krav på skyndsamhet skall bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada. Det ankommer på denna part att bevisa att den inte kan avvakta utgången av talan rörande huvudsaken utan att åsamkas sådan skada.

En skada som är rent ekonomisk kan i princip inte anses vara irreparabel, eller ens svår att ersätta, eftersom skadan kan bli föremål för framtida ekonomisk ersättning. Det ankommer emellertid på domstolen som prövar ansökan om en interimistisk åtgärd att utifrån omständigheterna i det enskilda fallet avgöra huruvida den omedelbara verkställigheten av det omtvistade beslutet kan åsamka sökanden en allvarlig och överhängande skada som inte skulle kunna ersättas ens om förfarandet i fråga slutar med att beslutet ogiltigförklaras.

Den omständigheten att en tidigare anställd vid Europeiska centralbanken, som sagts upp efter provanställningen, på grund av sin familjesituation är tvungen att hitta ett nytt arbete utgör inte i sig en allvarlig och irreparabel skada. Det är enbart en följd av att Europeiska centralbanken har en principiell rätt, som arbetsgivare och enligt sina föreskrifter, att säga upp avtalet med den berörda personen. Varje anställd

känner dessutom till risken för att avtalet kan komma att sägas upp efter provanställningen, eftersom det är en naturlig del av arbetsförhållanden av detta slag.

(se punkterna 23, 24, 26 och 27)

Hänvisning till domstolen den 18 oktober 1991, C-213/91 R, Abertal m.fl. mot kommissionen, REG 1991, s. I-5109, punkt 24; förstainstansrättenden 15 juli 1998, T-73/98 R, Prayon-Rupel mot kommissionen, REG 1998, s. II-2769, punkt 36; förstainstansrättenden 26 februari 1999, T-203/98 R, Tzikis mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-37 och II-167, punkt 52; förstainstansrättenden 30 juni 1999, T-70/99 R, Alpharma mot rådet, REG 1999, s. II-2027, punkt 128; förstainstansrättenden 20 juli 2000, T-169/00 R, Esedra mot kommissionen, REG 2000, s. II-2951, punkterna 43 och 44; domstolen den 12 oktober 2000, C-278/00 R, Grekland mot kommissionen, REG 2000, s. I-8787, punkt 14